

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/860

z dnia 4 lutego 2016 r.

określające w bardziej szczegółowy sposób okoliczności, w których konieczne jest wyłączenie z zakresu uprawnień do umorzenia lub konwersji na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jej art. 44 ust. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji istotne jest, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponowały wystarczającymi wytycznymi w celu zapewnienia właściwego i spójnego stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu w całej Unii. Zasada, zgodnie z którą instrument umorzenia lub konwersji długu można stosować w odniesieniu do wszystkich zobowiązań, o ile nie są wyraźnie wyłączone na mocy art. 44 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE, jest nadrzędna. Z tego względu żadnych zobowiązań nie należy uznawać za zawsze wyłączone z umorzenia lub konwersji długu, chyba że są one objęte zakresem wykazu zobowiązań wyraźnie wyłączonych na mocy tego przepisu. Co więcej, już na poziomie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i oceny możliwości jej przeprowadzenia celem organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno być zminimalizowanie wyłączeń z umorzenia lub konwersji długu, mając na względzie przestrzeganie zasady, zgodnie z którą akcjonariusze i wierzyciele pokryją koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (2) W myśl ogólnej zasady restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji akcjonariusze i wierzyciele powinni pokryć straty wynikające z restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego postępowania upadłościowego. Ponadto wierzyciele należący do tej samej kategorii powinni być traktowani w równy sposób. W tym kontekście należy wyraźnie określić uprawnienia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do całkowitego lub częściowego wyłączenia określonych zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu i przeniesienia strat na pozostałych wierzycieli lub, w stosownych przypadkach, na fundusze na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W związku z tym należy precyzyjnie określić okoliczności pozwalające na wyłączenie wierzycieli z umorzenia lub konwersji długu, a wszelkie odstępstwa od zasady równego traktowania wierzycieli tej samej kategorii (tak zwanej zasady *pari passu*) muszą być proporcjonalne, uzasadnione interesem publicznym i niedyskryminujące.
- (3) Ważne jest zapewnienie ram dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy korzystają one ze swoich uprawnień do wyłączenia zobowiązania lub kategorii zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu w wyjątkowych okolicznościach określonych w art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, aby zapewnić większą przejrzystość danego scenariusza dotyczącego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Niezbędny jest jednak pewien poziom elastyczności dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby mogły ocenić, czy wyłączenia są absolutnie niezbędne i proporcjonalne w poszczególnych przypadkach.
- (4) Decyzję o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji długu (lub innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji) należy podejmować, aby osiągnąć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 31 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE. Podobnie wspomniane cele dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny również wpływać na podejmowanie decyzji o zastosowaniu tego instrumentu, w tym na decyzję o wyłączeniu zobowiązania lub kategorii zobowiązań z zakresu uprawnień do umorzenia lub konwersji długu w określonym przypadku.
- (5) Zgodnie z tymi zasadami możliwość wyłączenia lub częściowego wyłączenia określonych zobowiązań z zakresu uprawnień do umorzenia lub konwersji na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE należy ograniczyć do

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190.

minimum niezbędnego do osiągnięcia celów uzasadniających wyłączenie. W tym celu, w miarę możliwości, preferowanym wariantem jest częściowe wyłączenie zobowiązania przez ograniczenie zakresu jego umorzenia w przypadku, gdy jest to wystarczające do osiągnięcia celu, zamiast całkowitego wyłączenia zobowiązania z umorzenia lub konwersji długu.

- (6) Wyjątkowe wykorzystanie uprawnienia do całkowitego lub częściowego wyłączenia zobowiązania lub kategorii zobowiązań nie powinno wpływać na obowiązki organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji polegające na zapewnieniu możliwości restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i grup oraz zagwarantowaniu, aby posiadały one wystarczające fundusze do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w celu pokrycia strat wynikających z restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i zapewnienia dokapitalizowania zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Co więcej, zgodnie z art. 45 ust. 6 lit c) dyrektywy 2014/59/UE właściwe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji muszą uwzględnić wszelkie możliwe wyłączenia przy zapewnianiu, aby instytucja posiadała wystarczającą zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania. W zakresie, w jakim wyłączenie określonych zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu mogłoby znacznie ograniczyć poziom tej zdolności dostępnej w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określając minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 45 ust. 6 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE, powinien uwzględnić prawdopodobne zapotrzebowanie na takie wyłączenia.
- (7) Biorąc pod uwagę wyjątkowy charakter możliwości wyłączenia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zobowiązania lub kategorii zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, ocena organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi być dobrze uzasadniona. W przypadku gdyby takie wyłączenia wiązały się z wykorzystaniem funduszu na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien dostarczyć rzetelne wyjaśnienie dotyczące wyjątkowych okoliczności prowadzących do wyłączenia. Wyjaśnienie takie jest niezbędne, aby Komisja była w stanie wykonać swoje uprawnienia na mocy art. 44 ust. 12 dyrektywy 2014/59/UE, zgodnie z którymi w ciągu 24 godzin od powiadomienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o decyzji o wyłączeniu określonych zobowiązań Komisja musi podjąć decyzję, czy należy zakazać proponowanego wyłączenia, czy też nakazać dokonanie w nim zmian. Wyjaśnienie przedstawione Komisji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno być proporcjonalne oraz powinno uwzględniać konieczność niezwłocznego działania uzasadnioną okolicznościami danego przypadku.
- (8) W przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zobowiązania wliczone do minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zasadniczo zawsze powinny być umarzone i konwertowane w zakresie niezbędnym do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji, w zakresie, w jakim organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji istotnie przewidziały na etapie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że zobowiązania te przyczynią się w wiarygodny i wykonalny sposób do pokrycia strat i dokapitalizowania. W wyjątkowych przypadkach, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi skorzystać z wyłączenia na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, którego nie rozważono na etapie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz w przypadku gdy takie wyłączenia będą wiązały się z wykorzystaniem funduszu na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien wyjaśnić, jakie wyjątkowe okoliczności uzasadniają wyłączenie, a także powinien wskazać przyczyny, dla których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie mógł przewidzieć tych wyjątkowych okoliczności na etapie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wymóg wyjaśnienia tych czynników należy stosować proporcjonalnie i odpowiednio w odniesieniu do konieczności podjęcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odpowiednim terminie.
- (9) Możliwość wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE powinna być realizowana z pełnym poszanowaniem przepisów ogólnych prawa Unii, a w szczególności nie powinna wpływać na zabezpieczenia chroniące pozostałych wierzycieli, mianowicie na zasadę, że żaden wierzyciel nie powinien ponosić strat większych niż te, które poniósłby, gdyby instytucja została zlikwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego (zasada nie pogarszania sytuacji wierzyciela). Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny pamiętać o konieczności przestrzegania tych zabezpieczeń oraz o ryzyku związanym z odszkodowaniem dla wierzycieli w związku z naruszeniem tych zabezpieczeń przy dokonywaniu wyłączeń na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE oraz podczas opracowywania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Fakt, że sądy mogą poddać kontroli decyzję organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wyłączeniu zobowiązania, nie powinien jednak stanowić wyłącznej podstawy do dalszego wyłączenia. Powinno to pozostawać bez uszczerbku dla należytego uwzględnienia wcześniejszych orzeczeń sądu związanych z działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli są one istotne dla danego przypadku.
- (10) Ogólna zdolność organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do dokonywania wyłączeń jest ograniczona faktem, że straty, które nie są w pełni pokryte przez wierzycieli z powodu wyłączeń, mogą zostać pokryte w ramach mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jedynie w przypadku, gdy wkład akcjonariuszy i wierzycieli jest równy kwocie nie niższej niż 8 % łącznych zobowiązań instytucji, w tym funduszy własnych.

- (11) Wyłączenia należy rozważać oddzielnie w każdym przypadku, analizując istotne względy pod kątem każdego z potencjalnych powodów wyłączenia na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, a nie odrębnie rozważać specyfikę instytucji, których dotyczy wyłączenie. Podejście to powinno zapewnić spójne uwzględnienie wyjątkowych okoliczności i uniknięcie niepotrzebnych zakłóceń konkurencji. W stosownych przypadkach należy uwzględnić cechy charakterystyczne instytucji (takie jak wielkość, powiązania lub złożoność struktury), aby ocenić, czy wystąpiły okoliczności uzasadniające wyłączenie zobowiązania z umorzenia lub konwersji długu. Wspomniane cechy charakterystyczne nie powinny jednak automatycznie uzasadniać wyłączeń zobowiązań takiej instytucji z umorzenia lub konwersji długu.
- (12) Niektóre czynniki ogólne, takie jak warunki rynkowe, okoliczności upadłości lub poziom strat poniesionych przez instytucję, mogą wpłynąć na prawdopodobieństwo wystąpienia wyjątkowych okoliczności, jak określono w art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE. Tego rodzaju czynniki ogólne nie powinny jednak stanowić dodatkowych niezależnych podstaw do wyłączeń oprócz tych wymienionych w art. 44 ust. 3 lit. a)–d) dyrektywy 2014/59/UE.
- (13) Rozważając, czy wystąpiła co najmniej jedna okoliczność uzasadniająca wyłączenie z umorzenia lub konwersji długu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien uwzględnić czas, po upływie którego nie będzie można już zaradzić zbliżającej się upadłości instytucji w sposób uporządkowany. Oczekuje się, że jeżeli opracowano plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i określono minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla każdej instytucji oraz usunięto przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, instytucja powinna posiadać niezbędną zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania. Program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być bowiem zgodny z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, chyba że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględniając okoliczności danej sprawy, oceni, że cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną osiągnięte skuteczniej w wyniku podjęcia działań nieprzewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (14) W okresie gdy plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych nie zostały jeszcze przyjęte oraz w przypadku ograniczonego czasu na podjęcie decyzji o szczegółowym wdrożeniu strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bardziej prawdopodobne jest, że wystąpią sytuacje, w których nie będzie możliwe zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu do wszystkich kwalifikowalnych zobowiązań w rozsądnym terminie. Określenie tego, co stanowi „rozsądny termin”, powinno być powiązane z szybkością i pewnością, które są wymagane w celu sfinalizowania umorzenia lub konwersji długu w określonym terminie, tak aby skutecznie ustabilizować przedsięwzięcie. Jeżeli wykonanie wszystkich zadań niezbędnych do umorzenia lub konwersji określonych zobowiązań nie jest możliwe w takim terminie, należy uznać, że ich umorzenie lub konwersja nie są możliwe „w rozsądnym terminie”. Decyzję o tym, kiedy „trudne” oznacza „niemożliwe”, należy podjąć w oparciu o kryteria określające „rozsądny termin”.
- (15) Zasadniczo zobowiązania regulowane prawem państwa trzeciego podlegają umorzeniu lub konwersji w takim stopniu, że nie są wyłączone na podstawie art. 44 ust. 2. Mechanizm przewidziany w art. 55 ma na celu zwiększenie prawdopodobieństwa umorzenia lub konwersji takich zobowiązań w rozsądnym terminie. Co ważne, w art. 67 dyrektywy 2014/59/UE uprawnia się organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zażądania, aby zarządca, syndyk lub inna osoba sprawująca kontrolę nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją podjęli wszelkie niezbędne kroki służące zapewnieniu skuteczności umorzenia lub konwersji zobowiązań podlegających prawu państwa trzeciego. Jednakże wobec faktu, że takie zobowiązania nie są regulowane prawem UE, pozostaje szczątkowe ryzyko, że w wyjątkowych przypadkach, mimo największych starań ze strony organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym wykonania uprawnień na podstawie art. 67, mogą pojawić się problemy z możliwością umorzenia lub konwersji takich zobowiązań w rozsądnym terminie.
- (16) Praktyczna przeszkoda w umorzeniu lub konwersji określonych zobowiązań może obejmować fakt, że kwota zobowiązania nie jest określona lub jest trudna do określenia w momencie, w którym organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosuje instrument umorzenia lub konwersji długu. Może się tak stać w przypadku zabezpieczonych zobowiązań przekraczających wartość odpowiedniego zabezpieczenia lub w przypadku zobowiązań uzależnionych od niepewnych zdarzeń w przyszłości, takich jak pozycje pozabilansowe lub niewykorzystane zobowiązania. Przeszkody takie można pokonać za pomocą odpowiedniej wyceny, takiej jak umorzenie zobowiązań i określenie wartości przez szacowanie, zastosowanie odpowiedniej metodyki wyceny lub zastosowanie „wirtualnego” wskaźnika procentowej redukcji wartości.
- (17) Chociaż prawdą jest, że w niektórych przypadkach może również okazać się, że instrumenty pochodne są trudne do umorzenia lub konwersji, w art. 49 dyrektywy 2014/59/UE wyraźnie określono, w jaki sposób należy dokonywać umorzenia lub konwersji instrumentów pochodnych, mianowicie przez zamknięcie. Fakt, że w krótkim okresie może być trudno określić kwotę kompensowaną w wyniku zamknięcia, nie powinien powodować automatycznego wyłączenia, ponieważ kwestię tę można również rozwiązać za pomocą odpowiedniej metodyki wyceny określonej przez Komisję w art. 49 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE, w szczególności na etapie wyceny wstępnej. W tym kontekście instytucje powinny być zobowiązane do

wykazania swojej zdolności do przekazania informacji niezbędnych do przeprowadzenia wyceny do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zapewnić, aby instytucje były w stanie przedstawić wymagane aktualne informacje w terminie w ramach strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przede wszystkim aby pomóc w przeprowadzeniu wiarygodnej wyceny przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i w jej trakcie zgodnie z art. 36 dyrektywy 2014/59/UE. Ponadto według wytycznych organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny rozważyć zobowiązanie instytucji do zbycia aktywów, które znacząco utrudnią przeprowadzenie wyceny.

- (18) W art. 2 dyrektywy 2014/59/UE zdefiniowano pojęcia funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego, aby określić w bardziej szczegółowy sposób okoliczności, w których określone działania, usługi i operacje mogą wchodzić w zakres definicji funkcji krytycznej lub głównej linii biznesowej. W tym względzie rentowność linii biznesowej sama w sobie nie stanowi wystarczającego powodu do wyłączenia zobowiązań związanych z tą linią biznesową z umorzenia lub konwersji długu. Wyłączenie może być jednak uzasadnione, jeżeli utrzymanie głównej linii biznesowej ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym utrzymania funkcji krytycznych, w przypadku gdy służy temu również kontynuacja kluczowych operacji, usług i transakcji.
- (19) Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązania wymagane do celów zarządzania ryzykiem (zabezpieczenia) w kontekście funkcji krytycznych wyłącznie wówczas, gdy zarządzanie ryzykiem (zabezpieczenie) jest uznane do celów ostrożnościowych i jest konieczne do utrzymania działań związanych z funkcjami krytycznymi, w związku z czym w przypadku likwidacji zabezpieczenia ciągłość funkcji krytycznej byłaby poważnie zagrożona.
- (20) Ponadto organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązania wymagane do celów zarządzania ryzykiem (zabezpieczenia) w kontekście funkcji krytycznych wyłącznie wówczas, gdy w przypadku likwidacji środka zarządzania ryzykiem zastąpienie go na rozsądnych warunkach w czasie wymaganym do utrzymania funkcji krytycznej byłoby dla instytucji niemożliwe np. z powodu spreadów lub niepewności wyceny.
- (21) Zapobieganie efektowi domina w celu uniknięcia znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego stanowi dodatkowy cel w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który może uzasadniać wyłączenie z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu. W każdym razie wyłączenie na tej podstawie powinno mieć miejsce jedynie w przypadku, gdy jest ono absolutnie niezbędne i proporcjonalne, ale również w przypadku gdy efekt domina jest tak poważny, że byłby szeroko rozprzestrzeniony i poważnie zakłócałby funkcjonowanie rynków finansowych w sposób mogący spowodować poważne zakłócenie gospodarki państwa członkowskiego lub Unii.
- (22) Pewne ryzyko wystąpienia jakiegoś efektu domina może być nieodłącznie związane ze stosowaniem instrumentu umorzenia lub konwersji długu. Decyzja ustawodawcza o ujęciu instrumentu umorzenia lub konwersji długu w dyrektywie 2014/59/UE jako kluczowego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z zasadą, zgodnie z którą wierzyciele i akcjonariusze powinni ponosić straty, oznacza, że nieodłączne ryzyko wystąpienia efektu domina, z jakim może się wiązać umorzenie lub konwersja długu, nie może być automatycznie uważane za powód do wyłączenia zobowiązań. W związku z tym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przeprowadzić dokładną ocenę tych podstaw oraz powinny wyjaśnić wyłączenie zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu na podstawie większego prawdopodobieństwa spowodowania przez nie szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina takiego rodzaju, jak opisany w art. 44 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE, niż w przypadku niewyłączonych zobowiązań. W tym celu organy te powinny oprzeć swoją ocenę na odpowiednich metodach obejmujących analizę ilościową w celu określenia ryzyka i dotkliwości szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina oraz poważnych zakłóceń gospodarki państwa członkowskiego lub Unii.
- (23) Na konieczność wyłączenia na podstawie ryzyka szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina mogą wpływać warunki rynkowe panujące w momencie umorzenia lub konwersji długu, w szczególności jeżeli upadłość przedsiębiorstwa następuje w momencie, gdy system finansowy znajduje się w bardzo trudnej sytuacji lub zmaga się z brakiem zaufania. Ryzyko, że zastosowanie instrumentów i uprawnień w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może mieć znaczący bezpośredni lub pośredni niekorzystny wpływ na stabilność finansową i zaufanie rynku, należy uwzględnić w ocenie możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z wymogiem zawartym w sekcji C pkt 26 załącznika do dyrektywy 2014/59/UE. W związku z tym oczekuje się, że wyłączając zobowiązanie z umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 44 ust. 3 wspomnianej dyrektywy na podstawie ryzyka szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyjaśni, dlaczego przeszkody w umorzeniu lub konwersji długu nie zostały ograniczone w trakcie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli wyłączenia te równają się przeszkodzie w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien również ocenić, czy efekt domina jest wynikiem zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do przedmiotowych zobowiązań bądź znacznie wzmacnia się w wyniku zastosowania tego instrumentu, czy też w praktyce wynika z upadłości instytucji jako takiej.

- (24) Ryzyko szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina może być bezpośrednie, jeżeli bezpośrednie straty, które mają ponieść kontrahenci instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, prowadzą do niewywiązania się takich kontrahentów ze swoich zobowiązań lub do wystąpienia poważnych problemów z wypłacalnością takich kontrahentów, a co za tym idzie także ich kontrahentów. Prawdopodobieństwo upadłości jednej instytucji lub większej liczby instytucji finansowych będących na progu upadłości lub znajdujących się w trudnej sytuacji wynikające bezpośrednio z umorzenia lub konwersji długu nie powinno prowadzić automatycznie do wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu. Decyzje o wyłączeniu należy podejmować proporcjonalnie do ryzyka systemowego, które może wywołać bezpośredni efekt domina.
- (25) Ryzyko szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina może być również pośrednie, np. spowodowane utratą zaufania określonych uczestników rynku, takich jak deponenci, lub wpływem cen aktywów. Ważnym kanałem bezpośredniego efektu domina może być utrata zaufania na rynkach finansowania (detalicznym i hurtowym) – zmniejszenie dostaw, wyższe wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego ogółem lub dla instytucji o podobnych cechach charakterystycznych do instytucji będącej na progu upadłości lub gwałtowne wyprzedaże aktywów przez instytucje zmagające się z brakiem płynności.
- (26) Podczas umarzania lub konwersji określonych zobowiązań może wystąpić obniżenie wartości, w przypadku gdy zobowiązania te stanowią część rentownej linii biznesowej, która w przeciwnym razie przyniosłaby bankowi znaczną wartość dodaną, jak w przypadku sprzedaży na rzecz nabywcy z sektora prywatnego. Aby organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mógł wyłączyć zobowiązanie lub kategorię zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu, utrzymana wartość musiałaby być wystarczająca, aby (potencjalnie) poprawić sytuację wierzycieli nieobjętych wyłączeniem w porównaniu z ich sytuacją, gdyby przedmiotowe zobowiązania nie zostały wyłączone z umorzenia lub konwersji długu. W związku z tym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązanie z umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2014/59/UE, jeżeli korzyść wynikająca z wyłączenia dla pozostałych wierzycieli przeważałaby nad ich wkładem na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania w przypadku braku wyłączenia. Mogłoby to mieć miejsce np. w przypadku, gdyby możliwe było jasne określenie utrzymanej wartości za pomocą powiązanego wzrostu należności zapłaconej przez nabywcę z sektora prywatnego.
- (27) W kontekście oceny potencjalnych korzyści pod względem utrzymania wartości wyłączenia z umorzenia lub konwersji długu w art. 36 ust. 16 i art. 49 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE odpowiednio uprawnia się Komisję do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wyceny do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wyceny instrumentów pochodnych. W zależności od stosowanej metody dodatkowe straty mogą wynikać z zamknięcia instrumentów pochodnych i mogą przewyższyć potencjał umorzenia lub konwersji powiązanego zobowiązania, powodując dalsze straty, które mogą zwiększyć obciążenie związane z umorzeniem lub konwersją długu dla pozostałych wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Dodatkowe straty mogą wynikać z kosztów wymiany poniesionych przez kontrahenta lub z kosztów poniesionych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w celu przywrócenia otwartych zabezpieczeń, które nie znajdują odzwierciedlenia w wartości instrumentów pochodnych dla kontynuowania działalności. W takich okolicznościach organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien ocenić, czy takie ograniczenie wartości oznaczałoby, że straty poniesione przez wierzycieli nieobjętych wyłączeniem byłyby wyższe, niż gdyby przedmiotowe zobowiązanie zostało wyłączone z umorzenia lub konwersji długu. Czysto spekulacyjne oczekiwania dotyczące potencjalnego wzrostu wartości nie mogą stanowić podstawy do wyłączenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy określające w bardziej szczegółowy sposób wyjątkowe okoliczności przewidziane w art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, w których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wyłączyć lub częściowo wyłączyć określone zobowiązania z zakresu uprawnień do umorzenia lub konwersji, w przypadku gdy stosowany jest instrument umorzenia lub konwersji długu.
2. Przepisy niniejszego rozporządzenia są stosowane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 3 dyrektywy 2014/59/UE oraz przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w zakresie jej zadań i uprawnień na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e) dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 3 dyrektywy 2014/59/UE. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się również następujące definicje:

- 1) „bezpośredni efekt domina” oznacza sytuację, w której bezpośrednie straty kontrahentów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją wynikające z umorzenia zobowiązań instytucji prowadzą do niewykonania lub prawdopodobnego niewykonania zobowiązań przez tych kontrahentów w najbliższej przyszłości;
- 2) „pośredni efekt domina” oznacza sytuację, w której umorzenie lub konwersja zobowiązań instytucji powoduje negatywną reakcję uczestników rynku prowadzącą do poważnego zakłócenia systemu finansowego, które może wyrządzić szkody w gospodarce realnej.

Artykuł 4

Przepisy wspólne

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wyłączają zobowiązania ani kategorii zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu, chyba że zobowiązania takie znajdują się w wykazie zawartym w art. 44 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE.
2. Decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wyłączeniu zobowiązania lub kategorii zobowiązań z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE opiera się na analizie każdego przypadku instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i nie jest podejmowana automatycznie.
3. Rozważając zastosowanie wyłączeń na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE i przed całkowitym wyłączeniem zobowiązania lub kategorii zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważa najpierw możliwość częściowego wyłączenia takiego zobowiązania przez ograniczenie zakresu jego umorzenia w każdym przypadku, gdy jest to możliwe.
4. Ustalając, czy zobowiązanie należy wyłączyć na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy warunki zawarte w tym ustępie są spełnione w momencie zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu wobec instytucji. Ocena taka pozostaje bez uszczerbku dla spoczywającego na organie ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obowiązku stosowania się do planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak określono w art. 87 dyrektywy 2014/59/UE.
5. Decyzja o wyłączeniu zobowiązania lub kategorii zobowiązań z zastosowania umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE opiera się na co najmniej jednym z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji opisanych w art. 31 ust. 2 tej dyrektywy.
6. Decyzja o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania lub kategorii zobowiązań z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, która wskazywałaby na skorzystanie z funduszu na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, musi być należycie uzasadniona, biorąc pod uwagę konieczność niezwłocznego działania uzasadnioną okolicznościami danego przypadku.
7. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmie, że zobowiązanie lub kategoria zobowiązań w sposób wiarygodny i wykonalny przyczyniałyby się do pokrycia strat i dokapitalizowania oraz że te zobowiązania nie spełniałyby wymogów wyłączenia na podstawie art. 44 ust. 3, taki organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyjaśnia każdy z poniższych elementów, jeżeli następnie podejmie decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania lub kategorii zobowiązań na podstawie art. 44 ust. 3, która wiązałaby się z przeniesieniem strat na fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:
  - a) wyjątkowe okoliczności, które różnią się od okoliczności panujących w momencie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w tym sensie, że odnośne zobowiązania wymagają wyłączenia z umorzenia lub konwersji długu w momencie podejmowania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - b) z jakiego powodu w trakcie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie można było przewidzieć konieczności wyłączenia i w szczególności wyjątkowych okoliczności prowadzących do powstania takiej konieczności;
  - c) jeżeli konieczność wyłączenia przewidziano w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w jaki sposób organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zniwelował tę konieczność, tak aby uniknąć sytuacji, w której stanie się ona przeszkodą w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

8. Podejmując decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania lub kategorii zobowiązań na podstawie art. 44 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE, jeżeli wyłączenie wiązałoby się z przeniesieniem strat na fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyjaśnia również:

- a) w jaki sposób/czy spełnione są wymogi określone w art. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia; oraz
- b) z jakiego powodu nie można było zniwelować konieczności wyłączenia przez zastosowanie odpowiedniej metody wyceny na podstawie art. 36 dyrektywy 2014/59/UE.

9. Podejmując decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania lub kategorii zobowiązań w celu utrzymania ciągłości funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych na podstawie art. 44 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2014/59/UE, jeżeli wyłączenie wiązałoby się z przeniesieniem strat na fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyjaśnia również:

- a) w jaki sposób/czy spełnione są wymogi określone w art. 7 niniejszego rozporządzenia; oraz
- b) z jakiego powodu zobowiązania podlegające wyłączeniu mają większe znaczenie dla ciągłości wyraźnie określonych funkcji krytycznych lub głównych linii biznesowych niż zobowiązania, które nie są objęte wyłączeniem.

10. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącza lub częściowo wyłącza zobowiązanie lub kategorię zobowiązań w celu uniknięcia szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina na podstawie art. 44 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE i jeżeli wyłączenie to wiązałoby się z przeniesieniem strat na fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyjaśnia również:

- a) w jaki sposób/czy spełnione są wymogi określone w art. 8 niniejszego rozporządzenia; oraz
- b) przyczyny, dla których w przypadku wyłączonych zobowiązań istnieje większe prawdopodobieństwo spowodowania szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina takiego rodzaju, jak opisany w art. 44 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE, niż w przypadku niewyłączonych zobowiązań.

11. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącza lub częściowo wyłącza zobowiązanie lub kategorię zobowiązań na podstawie art. 44 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2014/59/UE i jeżeli wyłączenie to wiązałoby się z przeniesieniem strat na fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyjaśnia również, w jaki sposób/czy spełnione są wymogi określone w art. 9 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Wyłączenie ze względu na brak możliwości umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązanie lub kategorię zobowiązań ze stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu jedynie w przypadku, gdy przywołane przeszkody w zastosowaniu takiego instrumentu uniemożliwiają jego zastosowanie w rozsądnym terminie pomimo dołożenia wszelkich starań przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. W odniesieniu do ust. 1 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniają w szczególności następujące wymogi przed podjęciem decyzji co do wyłączenia, o którym mowa w tym ustępie:

- a) obowiązek przedstawienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji opisu procesów mających na celu zapewnienie dostępności w odpowiednim czasie informacji wymaganych do celów wyceny zgodnie z art. 36 i 49 dyrektywy 2014/59/UE;
- b) obowiązek ograniczenia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszelkich przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, w tym okoliczności skutkujących potencjalnym wyłączeniem, które można było przewidzieć w trakcie procesu planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy te potencjalne wyłączenia równają się przeszkodom w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 6

Rozsądny termin

1. Dążąc do wyłączenia zobowiązania lub kategorii zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE oraz w celu określenia, co stanowi „rozsądny termin”, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają, co następuje:

- a) kiedy należy ostatecznie określić kwotę podlegającą umorzeniu;
- b) do kiedy należy wykonać wszystkie zadania potrzebne do umorzenia lub konwersji tych zobowiązań, aby osiągnąć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę sytuację w momencie podejmowania działań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Określając wymogi ustanowione w ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają poniższe elementy:
- a) konieczność opublikowania decyzji o umorzeniu lub konwersji długu i określenia kwoty podlegającej umorzeniu lub konwersji długu oraz jej ostateczny przydział różnym kategoriom wierzycieli;
  - b) skutki opóźnienia podjęcia takiej decyzji dla zaufania rynku, potencjalne reakcje rynku, takie jak wpływy płynności oraz skuteczność działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę obie poniższe kwestie:
    - (i) czy uczestnicy rynku zdają sobie sprawę z trudnej sytuacji i ryzyka upadłości instytucji;
    - (ii) widoczność konsekwencji trudnej sytuacji lub możliwej upadłości instytucji dla uczestników rynku;
  - c) godziny otwarcia rynków w zakresie, w jakim mogą one wpływać na ciągłość funkcji krytycznych i efekty domina;
  - d) dzień lub dni odniesienia, w których należy spełnić wymogi kapitałowe;
  - e) dni, w których należne są opłaty instytucji, oraz termin zapadalności przedmiotowych zobowiązań.

Artykuł 7

Wyłączenie ze względu na utrzymanie określonych funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych na podstawie art. 44 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2014/59/UE

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązania lub kategorię zobowiązań ze względu na fakt, że jest to niezbędne i proporcjonalne do utrzymania określonych funkcji krytycznych, jeżeli organy uznają, że takie zobowiązanie lub taka kategoria zobowiązań są powiązane z funkcją krytyczną, z uwagi na ciągłość której nie należy dokonywać umorzenia ani konwersji tego zobowiązania ani tej kategorii zobowiązań, w przypadku gdy występuje jeden z następujących elementów:
- a) umorzenie lub konwersja zobowiązania lub kategorii zobowiązań podważyłyby daną funkcję ze względu na dostępność finansowania lub uzależnienie od kontrahentów, takich jak kontrahenci hedgingowi, od infrastruktury lub od usługodawców instytucji, którym umorzenie lub konwersja długu mogłyby uniemożliwić prowadzenie dalszych transakcji z instytucją lub których takie umorzenie lub konwersja mogłyby zniechęcić do prowadzenia dalszych transakcji z instytucją;
  - b) przedmiotowa funkcja krytyczna jest usługą świadczoną przez instytucję na rzecz osób trzecich, która jest zależna od niezakłóconego wykonywania zobowiązania.
2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązania, które są wymagane do celów zarządzania ryzykiem (zabezpieczenia) w kontekście funkcji krytycznych jedynie w przypadku, gdy spełnione są oba z następujących warunków:
- a) zarządzanie ryzykiem (zabezpieczenie) jest uznane do celów ostrożnościowych i jest konieczne do utrzymania działań związanych z funkcjami krytycznymi;
  - b) zastąpienie likwidowanego środka zarządzania ryzykiem na rozsądnych warunkach w czasie wymaganym do utrzymania funkcji krytycznej byłoby dla instytucji niemożliwe.
3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązania do celów utrzymania relacji w zakresie finansowania jedynie w przypadku, gdy spełnione są oba z następujących warunków:
- a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, że finansowanie jest niezbędne do utrzymania funkcji krytycznej;
  - b) w świetle art. 6 niniejszego rozporządzenia zastąpienie finansowania w czasie wymaganym do utrzymania funkcji krytycznej byłoby dla instytucji niemożliwe.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wyłączają zobowiązania ani kategorii zobowiązań jedynie na podstawie któregokolwiek z poniższych elementów:

- a) jego terminu zapadalności;
- b) oczekiwanego wzrostu kosztów finansowania, który nie zagraża ciągłości funkcji krytycznej;
- c) oczekiwanego potencjalnego zysku w przyszłości.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązania lub kategorię zobowiązań ze względu na fakt, że jest to niezbędne i proporcjonalne do utrzymania głównej linii biznesowej, jeżeli wyłączenie tego zobowiązania ma zasadnicze znaczenie dla utrzymania zdolności instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do kontynuowania kluczowych operacji, usług i transakcji oraz dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 31 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 8

Wyłączenie ze względu na uniknięcie szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina na podstawie art. 44 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE

1. Rozważając wyłączenia ze względu na ryzyko wystąpienia bezpośredniego efektu domina na podstawie art. 44 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny w maksymalnym możliwym stopniu ocenić wzajemne powiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z jej kontrahentami.

Ocena, o której mowa w akapicie pierwszym, obejmuje wszystkie poniższe elementy:

- a) rozważenie ekspozycji odpowiednich kontrahentów na ryzyko, że umorzenie lub konwersja długu w przypadku takich ekspozycji może prowadzić do efektu domina w postaci upadłości;
- b) znaczenie systemowe kontrahentów, którym grozi upadłość, w szczególności w odniesieniu do pozostałych uczestników rynku finansowego i dostawców infrastruktury rynku finansowego.

2. Rozważając wyłączenia ze względu na ryzyko wystąpienia pośredniego efektu domina na podstawie art. 44 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w maksymalnym możliwym stopniu ocenia potrzebę i proporcjonalność wyłączenia na podstawie wielu wskaźników mających znaczenie dla osiągnięcia celów. Do wskaźników, które mogą mieć znaczenie w tym przypadku, należą następujące elementy:

- a) liczba, rozmiar i wzajemne powiązania instytucji o cechach charakterystycznych podobnych do cech instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w zakresie, w jakim mogłyby to prowadzić do powszechnego braku zaufania do sektora bankowego lub szeroko rozumianego systemu finansowego;
- b) liczba osób fizycznych bezpośrednio lub pośrednio dotkniętych umorzeniem lub konwersją długu, widoczność i relacje prasowe dotyczące działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zakresie, w jakim stwarza ono istotne ryzyko podważenia ogólnego zaufania do sektora bankowego lub szeroko rozumianego systemu finansowego;
- c) liczba, rozmiar i wzajemne powiązania kontrahentów, których dotyczy umorzenie lub konwersja długu, w tym uczestników rynku z sektora instytucji niebędących bankami, oraz znaczenie funkcji krytycznych wykonywanych przez tych kontrahentów;
- d) zdolność kontrahentów do uzyskania dostępu do alternatywnych usługodawców w przypadku funkcji, które oceniono jako możliwe do zastąpienia, mając na uwadze konkretną sytuację;
- e) czy znaczna liczba kontrahentów wycofałaby finansowanie lub zaprzestałaby dokonywania transakcji z innymi instytucjami w następstwie umorzenia lub konwersji długu lub czy rynki przestałyby prawidłowo funkcjonować w rezultacie umorzenia lub konwersji długu takich uczestników rynku, w szczególności w przypadku ogólnej utraty zaufania rynku lub paniki;
- f) powszechne wycofanie krótkoterminowego finansowania lub depozytów w znacznych kwotach;
- g) liczba, rozmiar lub znaczenie instytucji, które są zagrożone spełnieniem warunków wczesnej interwencji lub spełnieniem warunków uznania za znajdujące się w upadłości lub zagrożone upadłością zgodnie z art. 32 ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE;

- h) ryzyko znacznego przerwania ciągłości funkcji krytycznych lub znacznego wzrostu cen za wykonywanie takich funkcji [co wynika ze zmian warunków rynkowych dla takich funkcji lub ich dostępności], lub oczekiwań kontrahentów i innych uczestników rynku;
- i) powszechne znaczne spadki cen akcji instytucji lub cen aktywów posiadanych przez instytucje, w szczególności gdy mogą mieć one wpływ na sytuację kapitałową instytucji;
- j) ogólne i powszechne znaczne ograniczenie krótko- i średnioterminowego finansowania dostępnego dla instytucji;
- k) znaczne zaburzenie funkcjonowania międzybankowego rynku finansowania, które wyraźnie widać po znacznym zwiększeniu wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego i spadku poziomu zabezpieczeń dostępnego dla instytucji;
- l) powszechne i znaczne wzrosty cen za ubezpieczenie od ryzyka kredytowego lub pogorszenie się ratingów kredytowych instytucji lub innych uczestników rynku, które mają znaczenie dla sytuacji finansowej instytucji.

Artykuł 9

Wyłączenie ze względu na uniknięcie obniżenia wartości na podstawie art. 44 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2014/59/UE

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązanie lub kategorię zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu, jeżeli takie wyłączenie pozwoliłoby uniknąć obniżenia wartości, dzięki czemu wierzyciele zobowiązań nieobjętych wyłączeniem znaleźliby się w lepszej sytuacji, niż gdyby te zobowiązania objęto umorzeniem lub konwersją.

2. W celu dokonania oceny, czy warunek określony w ust. 1 jest spełniony, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji porównują i oceniają rezultat dla wszystkich wierzycieli wynikający z potencjalnego umorzenia lub potencjalnej konwersji długu oraz z ich braku zgodnie z art. 36 ust. 16 i art. 49 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 lutego 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący